

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-16C/182/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108232885
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Miškolci
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1108232885.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Mariánom Miškolcim v spore žalobcu: VENUS PROJECT Slovakia,s.r.o., so sídlom: Limbová 451/3, 900 91 Limbach, zastúpený: JUDr. Emília Korčeková, advokátka, sídlo: L.Novomeského 25, 902 01 Pezinok, proti žalovanému: Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom: Račianska 71, 813 11 Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 07.10.2008 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy uvedenej v žalobe. Žalobca svoj žalobný návrh v priebehu konania podaním doručeným súdu dňa 31.12.2010 zmenil tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 3 921 726,96 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14% ročne zo sumy 401 765,60 Eur od 26.01.2005 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 13,5% ročne zo sumy 916 683,26 Eur od 21.02.2005 do zaplatenia a náhrady nemajetkovej ujmy 1 000 000 Eur vrátane trov konania.

2. Žalobca uviedol, že v dôsledku protiprávneho konania súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca, ako aj sudkyň obchodného registra Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave zodpovedných za úmyselné vydávanie nezákonných rozhodnutí, došlo k nenáležitému obmedzeniu slobody podnikania žalobcu a k znemožneniu žalobcovi nakladať s jeho majetkom a obchodnými podielmi v žalobcovi, a to po dobu 1 129 dní. Zo strany súdneho exekútora došlo k vedomému a úmyselne vadnému aplikovaniu ustanovenia § 113b ods. 5 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho žalobca nemohol nakladať s obchodným podielom v žalobcovi, t.j. aktívami spoločnosti podľa účtovných kníh ku dňu 25.01.2005 v účtovnej hodnote 300 958 984 Sk a počínajúc dňom 25.01.2005 slobodne vykonávať podnikateľskú činnosť za účelom dosahovania a tvorby zisku. Takýmto konaním došlo k úbytku majetku titulom znemožnenia rozmnoženia stávajúcich aktív ku dňu 25.01.2005 podľa účtovných kníh. Žalobca utrpel škodu titulom ušlého zisku z kontraktov, ktoré by mohol spoľahlivo realizovať na základe vlastného dlhoročného know-how, nebyť obmedzenia slobody podnikania počínajúc dňom 25.01.2005, t.j. dňom kedy boli žalobcovi doručené nezákonné rozhodnutia - príkaz na začatie exekúcie a exekučný príkaz na obchodný podiel spoločníka v jednoosobovej spoločnosti s ručením obmedzeným. Dňa 25.01.2005 súdny exekútor doručil žalobcovi nezákonný príkaz na začatie exekúcie, ktorým nezákonne zakázal žalobcovi, aby po vydaní príkazu na začatie exekúcie udelil súhlas na prevod obchodného podielu, čím znemožnil žalobcovi slobodné nakladanie s majetkom žalobcu v objeme 300 958 984 Sk. Žalobca preto v dobrej viere (bona fide) s majetkom nenakladal a ani ho nespeňažoval, aby sa nedopustil, resp. jeho konateľ nedopustil spáchania trestného činu marenia výkonu úradného

rozhodnutia, resp. poškodzovania veriteľa, čím sa súdny exekútor osobne vyhrážal. Súdny exekútor upozornil žalobcu, že doručením exekučného príkazu je obchodná spoločnosť povinná v zmysle § 113b ods. 5 Exekučného poriadku po doručení exekučného príkazu (príkazu na vykonanie exekúcie) poukázať peňažné prostriedky zodpovedajúce vyrovnávajúcemu podielu v rozsahu vymáhanej pohľadávky a jej príslušenstva oprávnenému, a zároveň že zaniká účasť povinného v obchodnej spoločnosti, a ak to ustanovuje osobitný zákon obchodná spoločnosť sa tým zrušuje. Exekúcia na obchodný podiel však nebola možná, nakoľko v zmysle exekučného poriadku exekúcia na obchodný podiel pripadala do úvahy len vtedy, ak samotný exekučný titul vznikol po 01.02.2002. Keďže v prípade exekučného konania súdneho exekútora sa jedná o exekučný titul z roku 1996, exekúcia na obchodný podiel žalobcu je vylúčená. Uvedený nezákonný postup súdneho exekútora následne potvrdil Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave, ktorí vydali viaceré ďalšie nezákonné rozhodnutia. V dôsledku takéhoto konania súdneho exekútora a uvedených súdov nemohol žalobca slobodne podnikáť, slobodne nakladať s obchodným podielom a s majetkom spoločnosti za účelom dosahovania zisku a rozmnoženia majetku žalobcu v období január 2005 až február 2008. Žalobca nemohol uzatvárať zmluvy so svojimi obchodnými partnermi za účelom tvorby zisku a zo zisku mať a vyplatiť si podiel na zisku spoločníka po zdanení za roky 2005, 2006, 2007 a pomerne za časť roka 2008. Zákonu odporujúcou šikanou a vedome nezákonnou aplikáciou ustanovenia § 113b Exekučného poriadku v konaní EX365/2002 súdny exekútor znemožnil žalobcovi vykonávať podnikateľskú činnosť vo viacerých projektoch, v dôsledku čoho spoločnosti spôsobil škodu v podobe ušlého zisku v sume 893 768 997 Sk za obdobie od 25.01.2005 do 28.02.2008. Zároveň došlo v príčinnej súvislosti k poškodeniu dobrého mena titulom straty obchodných partnerov a zákaziek. S ohľadom na intenzitu neoprávneného zásahu do práva na dobré meno, oslabenie postavenia v domácich a zahraničných obchodných kruhoch, včítane nemožnosti plnenia vojenských zákaziek požadovaných zahraničnými partnermi si žalobca uplatnil nemajetkovú ujmu v podobe primeraného zadosťučinenia vo výške 1 000 000 Eur. Zároveň žalobca v žalobe vypočítal aj výšku škody, ktorú viazal na úrokovú sadzbu, a to dvojnásobok diskontnej sadzby Národnej banky Slovenska ku dňu 25.01.2005 vo výške 8 % ročne z hodnoty aktív žalobcu ku dňu 25.01.2005 v sume 300 958 983,96 Sk.

3. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pričom si zároveň neuplatnil trovy konania.

4. Žalovaný uviedol, že žalobca vo svojom návrhu konštatuje existenciu nezákonných rozhodnutí vydaných Okresným súdom Bratislava V, Okresným súdom Bratislava I a Krajským súdom v Bratislave, pričom v týchto súdnych konaniach neexistuje ani jedno rozhodnutie, ktoré by sa dalo považovať za nezákonné v zmysle zákona číslo 514/2003 Z. z. Podmienkou nezákonnosti je existencia právoplatného rozhodnutia, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, čo nebolo žalobcom preukázané. Zároveň príkaz na začatie exekúcie a exekučný príkaz vydaný súdnym exekútorom nie je možné považovať za nezákonné rozhodnutie, nakoľko ide o úkony súdneho exekútora, ktoré v konečnom dôsledku ani nemôžu byť zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť. Žalobca zároveň vidí nesprávny úradný postup príslušného súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca v nezákonom vykonávaní exekúcie, ktorého následkom malo byť znemožnenie ďalšieho podnikania žalobcu. Podľa názoru žalobcu sa nesprávneho úradného postupu dopustili aj príslušné sudkyne Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave, ktoré mali pri svojom konaní spolupracovať so súdnym exekútorom JUDr. Jakubcom a takto svojím spoločným konaním spôsobiť žalobcovi škodu. Uznesením č.k. Er 59/96-36 z 08. októbra 2002 súd zmenil súdneho exekútora vykonávajúceho exekúciu, pričom uznesenie a poverenie s fotokópiou návrhu na vykonanie exekúcie boli súdnemu exekútorovi doručené 19.11.2002. Chybou počítačového systému bola predmetná vec zaradená pod spisovú značku EX365/2002, a teda ku konaniam začatým v roku 2002 v dôsledku čoho došlo k začatiu vykonávania exekúcie predajom obchodného podielu. Až neskorším preverovaním počítačového systému bolo zistené, že exekúcia bola začatá už v roku 1996. Príslušný súd pri posudzovaní exekučného príkazu z 19. januára 2005 postupoval podľa exekučného poriadku, v zmysle ktorého je pre rozhodnutie dôležité doručenie exekučného príkazu bez ohľadu na začatie konania. Uznesením z 28.03.2006 Okresný súd Bratislava I rozhodol o začatí konania o výmaz spoločníka O.. D. J. z obchodného registra. Následne po zistení chyby v zaradení predmetnej exekučnej veci ku konaniam začatým od roku 2002 bol 10.04.2006 exekučný príkaz na vykonanie výmazu obchodného podielu súdnym exekútorom vzatý späť. Po doručení späťvzatia Okresný súd Bratislava I uznesením z 24.04.2006 rozhodol o zastavení konania. K samotnému výmazu nikdy nedošlo, čo potvrdzuje aj obsah výpisu z obchodného registra, pričom počas konania nedošlo ani k žiadnym preťahom v konaní. Súdny exekútor síce pochybil, avšak jeho konanie samo o sebe neodôvodňuje vznik nároku na

náhradu škody. Žalobcom časovo vymedzené obdobie 1 129 dní, počas ktorého mal trvať zásah, bolo spôsobené konaním samotného žalobcu, keďže k vydaniu uznesenia o zastavení konania došlo už dňa 24.04.2006. Žalovaný spochybnil výšku škody, resp. ušlého zisku, ktoré žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Okresný súd Bratislava I exekučné konanie 32Exre 16/05 uznesením zo dňa 24.04.2006 zastavil. Uznesenie síce nadobudlo právoplatnosť až oveľa neskôr, avšak uvedené je možné pričítať práve žalobcovi, ktorý neustále napádal zákonnosť predmetného uznesenia riadnymi a mimoriadnymi opravnými prostriedkami. Žalobca si tiež nesprávne uplatňuje úrok z omeškania, keďže žalovaný by sa mohol dostať do omeškania s náhradou škody najskôr v deň nasledujúci po dni, kedy uplynula 6-mesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá bola doručená žalovanému dňa 25.03.2008. K poškodeniu dobrého mena žalobcu v obchodných kruhoch a u obchodných partnerov mohlo dôjsť len v súvislosti s konaním, resp. nekonaním O.. T.. D. J. vo veci jeho splatnej pohľadávky. Obchodní partneri pritom nemuseli mať vedomosť o exekučnom konaní voči jedinému spoločníkovi a konateľovi žalobcu, pokiaľ ich o tom neupovedomil sám žalobca. Zároveň nemajetková ujma ako taká je neopodstatnená, nakoľko k výmazu O.. T.. J. ako spoločníka z obchodného registra nedošlo. Exekučné konanie prebiehalo na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu z dôvodu, že O.. T.. D. J. v stanovenej lehote nespĺnil svoj záväzok vyplývajúci mu z rozhodnutia súdu. Ak by tak vykonal a svoju povinnosť by dobrovoľne splnil, nedošlo by k exekučnému konaniu. Ak by teda žalobca aj preukázal, že mu vznikla škoda, túto by mu spôsobil svojím konaním O.. T.. D. J..

5. Na pojednávaní dňa 25.11.2010 žalobca uviedol, že neoprávnenou exekúciou bolo zasiahnuté do práva na užívanie majetku žalobcu a to odo dňa 21.05.2005. Žalobca ku dňu doručenia exekučného príkazu nakladal s aktívami spoločnosti v objeme 300 958 984 Sk. Doručením nezákonného exekučného príkazu 21.05.2005 nastali účinky zrušenia spoločnosti z dôvodu, že súdny exekútor vadne aplikoval § 113b ods. 5 exekučného poriadku, v zmysle, ktorého okamihom doručenia exekučného príkazu nastávajú účinky jej zrušenia. Žalobca od 25.01.2005 nemohol slobodne podnikáť, nastal stav zrušenia žalobcu a vstupu spoločnosti do likvidácie. Žalobca mohol dobiehať iba už realizované veci, keď podľa § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka nemohol uzatvárať nové zmluvy. Došlo k zmrazeniu aktív v sume 300 958 984 Sk, k znemožneniu práva žalobcu nakladať s majetkom a slobodne ho užívať za účelom ďalšieho rozmnožovania. Nesprávny úradný postup exekútora, ako aj Okresného súdu Bratislava I spočíval v tom že Okresný súd Bratislava I dňa 19.05.2005 vydal uznesenie, ktorým E.. O.. D.I. J. ako spoločníka nezákonne vymazal z obchodného registra. Tento nezákonný stav trval 1129 dní, teda až do dňa, kedy bolo konanie súdom zastavené. Nesprávnym úradným postupom exekútora došlo k odňatiu legitímnej nádeje na zhodnotenie majetku žalobcu. Žalobca si uplatnil primeranú náhradu potencionálneho ušlého zisku z hodnoty aktív vo výške 8% ročne, pričom rozhodným obdobím je obdobie 1129 dní od 25.01.2005, t.j. od doručenia exekučného príkazu do 28.02.2008 do zastavenia konania. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme žalobca uviedol, že nezákonný stav sa podpísal aj na poškodení dobrého mena žalobcu, či už v domácich alebo zahraničných obchodných kruhoch. Súdny exekútor po vyfabulovaní exekučného príkazu tento šíril na verejnosti a aj pred orgánmi, s ktorými žalobca prichádzal do styku v rámci úradnej činnosti. Stav nezákonnej exekúcie mal katastrofálny dopad na poškodenie dobrého mena žalobcu a jeho reputácie, ktorú si žalobca prácne budoval od roku 1993 a na primerané postavenie v obchodných a finančných kruhoch. Žalobca mal aktivity, ktoré boli známe, čo dokumentuje aj dohoda spísaná s britskou spoločnosťou, ktorá sa napokon nerealizovala z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora a tým vyvolaného stavu právnej neistoty. Od roku 2005 sa tiež pokračovalo v rozpracovaných aktivitách a žalobca, čo bolo jeho povinnosťou, informoval spolupracujúce spoločnosti o tom, že sa nachádza v stave zrušenia a nemôže pokračovať v uzatváraní kontraktov. Zároveň týmto došlo aj ku strate určitých klientov a tiež nedošlo k realizovaniu odkúpenia Pivovaru Stein.

6. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 29.12.2010 zmenil svoj žalobný návrh, v ktorom okrem iného uviedol, že v inkriminovanom období mal žalobca legitímnu nádej na rozmnoženie svojho majetku realizovaním viacerých obchodných a investičných príležitostí. Nebyť vyvolaného stavu zrušenia žalobcu v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekútora a Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, žalobca mohol tieto príležitosti realizovať. Tento stav zrušenia žalobcu nastal s odkazom na ustanovenie § 113b ods. 5 Exekučného poriadku dňom doručenia vyfabulovaného exekučného príkazu žalobcovi dňa 25.01.2005. V dôsledku tohto stavu zrušenia žalobcu a jeho likvidácie žalobca nemohol s akcentom na § 72 Obchodného zákonníka uzatvárať nové zmluvy, a teda ani nemohol podpisovať obchodné a investičné zmluvy, čím došlo k poškodeniu jeho dobrého mena a spoločenskej reputácie v príslušných obchodných a tradingových kruhoch. Ak by bol exekútor rešpektoval výzvu

žalobcu zo dňa 28.01.2005 na odstránenie nezákonného stavu titulom nesprávneho úradného postupu v lehote do 05.02.2005 a ak by nediskreditoval žalobcu pred tretími osobami, neprivedil by právny stav zrušenia spoločnosti s následkom obmedzenia slobody podnikania a slobody uskutočňovať žalobcom inú zárobkovú činnosť a s následkom ohrozenia a poškodenia dlhoročne budovaného a vybudovaného dobrého mena žalobcu.

7. Podľa § 113b ods. 5 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného k 25.01.2005 (ďalej len „Exekučný poriadok“), doručením exekučného príkazu zaniká účasť povinného v obchodnej spoločnosti, a ak to ustanovuje osobitný zákon, obchodná spoločnosť sa tým zrušuje.

8. Podľa § 235 ods. 2 Exekučného poriadku, exekučné konania, ktoré sa začali do 1. februára 2002, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

9. Podľa § 148 ods. 3 Obchodného zákonníka účinného k 25.01.2005 (ďalej len „OBZ“), ak spoločenská zmluva nepripúšťa prevod obchodného podielu alebo ak sa na prevod obchodného podielu vyžaduje súhlas valného zhromaždenia, má exekúcia na obchodný podiel spoločníka rovnaké účinky ako zrušenie jeho účasti v spoločnosti súdom.

10. Podľa § 70 ods. 2 OBZ, spoločnosť vstupuje do likvidácie ku dňu svojho zrušenia, ak zákon neustanovuje inak. Po dobu likvidácie sa používa obchodné meno spoločnosti s dodatkom "v likvidácii".

11. Podľa § 72 ods. 1 OBZ, Likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. Pri výkone tejto pôsobnosti plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia, zastupuje spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov. Nové zmluvy môže uzavierať len v súvislosti s ukončením nevybavených obchodov.

12. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

13. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

14. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje výkon právomoci orgánom verejnej moci, pri ktorom dôjde k porušeniu právnou normou ustanoveného predpísaného postupu alebo k porušeniu účelu, ku ktorému postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci smeruje. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

16. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

17. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

18. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

19. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 517 ods. 2 zákona číslo 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis

21. Podľa nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Podľa článku 15 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

23. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

24. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

25. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisu, a to žaloba č.l.1-10, predbežné prerokovanie nároku č.l.11-22, súvaha č.l.23-24, oznámenie č.l.26, príkaz na začatie exekúcie č.l.27-28, exekučný príkaz č.l.29, list daňového úradu č.l.30, uznesenie č.l.31, žiadosť č.l.32, výzva č.l.33, uznesenie č.l.34, späťvzatie č.l.35, uznesenie č.l.36, uznesenie č.l.37-38, list krajskej prokuratúry č.l.39-40, uznesenie č.l.41-45, list č.l.46-47, uznesenie č.l.48, list č.l.49, list č.l.50-51, záväzná úverová ponuka č.l.52-6, výzva na náhradu škody č.l.57-59, predbežné prerokovanie nároku č.l.60-61, list č.l.62, kúpna zmluva č.l.63-66, listy č.l.68-70, kúpna zmluva č.l.71-73, potvrdenie č.l.74, vyjadrenie žalovaného č.l.81-92, vyjadrenie žalobcu č.l.104-122, vyjadrenie žalobcu č.l.123-144, potvrdenie č.l.145, exekučný príkaz č.l.146, žiadosť č.l.147, výzva č.l.148, žiadosť č.l.149, stanovisko č.l.150, sťažnosť č.l.151, výzva č.l.152, výzva č.l.153, uznesenie č.l.154-156, uznesenie č.l.157-158, oznámenie č.l.159-160, žiadosť č.l.161, rozhodnutie č.l.162-163, potvrdenie č.l.164, cenová kalkulácia č.l.192-220, vyjadrenie žalovaného č.l.224-231, zmena žalobného návrhu č.l.232-244, zmena žalobného návrhu č.l.246-258, urgencia č.l.260, urgencia č.l.261, dokument č.l.262-264, dokument č.l.265-267, dokument č.l.268-293, dokument č.l.294, daňové priznanie č.l.295-298, výkaz ziskov a strát č.l.299-300, súvaha č.l.301-304, list č.l.305, pričom ustálil nasledovný skutkový stav veci.

26. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že súdny exekútor JUDr. Ladislav Jakubec viedol pod sp. zn. EX365/2002 exekučné konanie proti povinnému SHS - Electronic-1, O. D. J., T. XX, T., IČO: 11 810 157, rodné číslo: XXXXXX/XXX. Podkladom pre exekučné konanie bol vykonateľný exekučný titul na peňažné plnenie, a to rozsudok Mestského súdu Bratislava zo dňa 29.06.1995, č.k. 36Cb 179/94-St. Súdny exekútor vydal dňa 18.01.2005 príkaz na začatie exekúcie na vymoženie pohľadávky 1 000 000 Sk s príslušenstvom, a to postihnutím obchodného podielu spoločníka O. D. J., ako povinného, v spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o. Príkaz na začatie exekúcie bol žalobcovi doručený dňa 25.01.2005.

27. Súčasťou príkazu na začatie exekúcie bolo uloženie zákazu žalobcovi po vydaní príkazu na začatie exekúcie na udelenie súhlasu s prevodom obchodného podielu jej spoločníka, ak je takýto súhlas potrebný. Zároveň bol žalobca v predmetnom príkaze upovedomený, že doručením exekučného

príkazu zaniká účasť povinného v obchodnej spoločnosti, a ak to ustanovuje osobitný zákon, obchodná spoločnosť sa tým zrušuje (§ 88 ods. 1 písm. g), § 93 ods. 2, § 148 ods. 3 Obchodného zákonníka), pričom ak je obchodná spoločnosť v likvidácii, je povinná oprávnenému bezodkladne po doručení exekučného príkazu (príkazu na vykonanie exekúcie) poukázať peňažné prostriedky zodpovedajúce podielu povinného na likvidačnom zostatku, a to v rozsahu vymáhanej pohľadávky a jej príslušenstva.

28. Z vykonaného dokazovania bolo tiež preukázané, že súdny exekútor vydal dňa 19.01.2005 exekučný príkaz, ktorý bol doručený žalobcovi dňa 25.01.2005. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 19.05.2005, sp.zn. Sro 4397/B, právoplatným dňa 24.03.2005, povolil vykonať zápis, ktorým sa vymazal O.. D. J., T.: T. XX, XXX XX T. z obchodného registra a zároveň povolil zapísať údaj o ďalšej právnej skutočnosti v znení „Exekúcia na obchodný podiel spoločníka O.. D. J.. Zánik účasti povinného v obchodnej spoločnosti dňa 10.2.2005. Výška vkladu spoločníka O.. D. J. - voľný obchodný podiel.“. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 28.03.2006, sp.zn. 32Exre/16/2005, Sro 4397/B, začal konanie o výmaz z obchodného registra v časti zápisu spoločníka O.. D. J., T. T. XX, XXX XX T., v žalobcovi. Súdny exekútor písomným podaním zo dňa 10.04.2006 zobral späť exekučný príkaz vydaný dňa 19.01.2005 na vykonanie exekúcie na obchodný podiel proti povinnému SHS - Electronic - 1, O.. D. J., T. XX, T., IČO: 11 810 157, rodné číslo: XXXXXX/XXX. Následne Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 24.04.2006, sp.zn. 32Exre 16/2005, Sro 4397/B konanie vo veci zápisu do obchodného registra týkajúceho sa žalobcu zastavil, nakoľko súdu bolo dňa 11.04.2006 doručené späťvzatie exekučného príkazu zo dňa 19.01.2005 na vykonanie exekúcie postihnutím obchodného podielu O.. D. J., T.: T. XX, XXX XX T. v žalobcovi.

29. Súd v zmysle § 185 ods. 2 CSP zistil, že žalobca mal od svojho založenia až doteraz, a teda aj v čase doručenia príkazu na začatie exekúcie, resp. exekučného príkazu, jediného spoločníka, ktorým bol O.. D. J., T.: A. XXX/X, XXX XX A. (C. XX.XX.XXXX T.: T. XX, XXX XX T.).

30. Z obsahu podaní doručených súdu žalobcom je zrejmé, že základom nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy žalobcu je práve príkaz na začatie exekúcie zo dňa 18.01.2005 a na neho nadväzujúci exekučný príkaz zo dňa 19.01.2005, oba doručené žalobcovi dňa 25.01.2005, z ktorých si žalobca vyvodzuje ním tvrdené právne následky. Podľa názoru žalobcu doručením exekučného príkazu došlo u žalobcu k stavu zrušenia, ktorý vzhľadom na § 113b ods. 5 Exekučného poriadku nastal dňom doručenia vyfabulovaného exekučného príkazu žalobcovi dňa 25.01.2005, a týmto dňom spoločnosť vstúpila do likvidácie, čo malo za následok nemožnosť naďalej prevádzkovať podnikateľskú činnosť, nakoľko v zmysle § 72 Obchodného zákonníka konateľ spoločnosti mohol vykonávať len úkony smerujúce k jej likvidácii a nové zmluvy môže uzavierať len v súvislosti s ukončením nevybavených obchodov. Rovnako to malo mať za následok, že žalobca nemohol nakladať s obchodným podielom v žalobcovi.

31. Takýto záver žalobcu však súd nepovažuje za dôvodný, nakoľko nemá žiadnu oporu v tom čase platnej právnej úprave, ktorú si žalobca nesprávne vyložil a nesprávne aplikoval, a z takto z nesprávne aplikovanej právnej úpravy vyvodil nesprávne závery o následkoch vyplývajúcich z exekúcie na obchodný podiel jeho spoločníka.

32. V prípade exekúcie na obchodný podiel spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným nedochádza k zrušeniu samotnej spoločnosti, ale len k zániku účasti povinného ako spoločníka v obchodnej spoločnosti. Zrušenie spoločnosti nastáva len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon. Z poznámky pod čiarou § 113b Exekučného poriadku je zrejmé, že týmto osobitným zákonom je Obchodný zákonník, ktorý zrušenie obchodnej spoločnosti priamo upravuje len v prípade verejnej obchodnej spoločnosti a komanditnej spoločnosti, keďže na ňu sa ustanovenia o verejnej obchodnej spoločnosti aplikujú primerane. V prípade spoločnosti s ručením obmedzeným k takémuto zrušeniu priamo zo zákona nedochádza. Keďže priamo zo zákona nedochádza k zrušeniu žalobcu ako spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže žalobca ani v dôsledku doručenia exekučného príkazu vstúpiť do likvidácie s účinkami predpokladanými v § 72 Obchodného zákonníka.

33. Doručenie exekučného príkazu žalobcovi v zmysle Exekučného poriadku, ako spoločnosti s ručením obmedzeným, má tie účinky, že dochádza k zániku účasti jeho spoločníka v spoločnosti, a nie k zrušeniu spoločnosti ako takej. V prípade zániku účasti spoločníka v spoločnosti § 113b Exekučného poriadku odkazuje na ustanovenie § 148 ods. 3 Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník účinný v čase doručenia exekučného príkazu rozlišoval dve situácie, ako pri exekúcii obchodného podielu postupovať.

Prvou bol prípad, kedy prevod obchodného podielu nebol možný, resp. sa naň vyžadoval súhlas valného zhromaždenia. Druhou bol prípad, kedy išlo o voľný obchodný podiel, na prevod ktorého sa nevyžadoval súhlas valného zhromaždenia. V uvedenom prípade bolo možné podiel previesť na kohokoľvek, a tento podiel bol predmetom dražby pri výkone exekúcie, v rámci ktorej ho môže nadobudnúť ktorákoľvek tretia osoba. Z uvedeného je teda zrejmé, že k zániku spoločnosti ako takej nedochádza.

34. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.05.2005, právoplatného dňa 24.03.2005, vyplýva, že došlo len k zániku účasti povinného O.. D. na J. v obchodnej spoločnosti, t. j. v žalobcovi. Zároveň je v uznesení uvedené, že výška vkladu spoločníka O.. D. J. predstavuje voľný obchodný podiel. Na základe uvedeného s prihliadnutím na § 148 ods. 3 Obchodného zákonníka a následky spojené s prevodom obchodného podielu, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas valného zhromaždenia, je možné konštatovať, že nedochádza k zrušeniu žalobcu ako spoločnosti s ručením obmedzeným, nedochádza k jeho vstupu do likvidácie a následkom exekúcie obchodného podielu spoločníka O.. D. J. v žalobcovi je len zánik jeho účasti v spoločnosti ako spoločníka a následný predaj jeho obchodného podielu prostredníctvom dražby.

35. Pokiaľ by aj bol prevod obchodného podielu spoločníka O.. D. J. viazaný na súhlas valného zhromaždenia žalobcu s prevodom, čo žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, pre účely exekučného konania takýto súhlas jediného spoločníka nemožno považovať za podmienku predaja obchodného podielu na dražbe. Zmyslom súhlasu valného zhromaždenia s prevodom obchodného podielu na tretie osoby je ochrana zostávajúcich spoločníkov v spoločnosti pred vstupom cudzích tretích osôb do spoločnosti, a nie ochrana spoločníka pred splnením jeho povinnosti vyplývajúcej z právoplatného exekučného titulu vymáhaného v exekúcii. Pokiaľ teda v jednoosobovej spoločnosti pôsobí jediný spoločník, ktorý si navyše sám podmieni prevod svojho obchodného podielu svojím vlastným súhlasom (pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia), na takéto obmedzenie pri exekúcii obchodného podielu nemožno prihliadať, nakoľko tu neexistuje žiaden záujem ďalších spoločníkov na ochrane pred nadobudnutím podielu cudzou osobou. Naopak, možným záujmom je tu záujem jediného spoločníka na jeho ochrane tým, aby nedošlo k vymoženiu jeho dlhu práve obmedzením prevodu jeho výlučného obchodného podielu v spoločnosti.

36. Z vyššie uvedených dôvodov je evidentné, že žalobcovi v dôsledku exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX365/2002 nevznikla, a ani nemohla vzniknúť škoda alebo nemajetková ujma, keďže nevznikli ani len následky, z ktorých vychádzal sám žalobca po doručení exekučného príkazu. Žalobca sa nenachádzal v stave zrušenia a následnej likvidácie, mohol slobodne a voľne vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, mohol sa naďalej slobodne a voľne zaväzovať a vstupovať do zmluvných vzťahov. Jediné obmedzenie mohlo nastať v tom, že ak sa na prevod obchodného podielu vyžadoval súhlas valného zhromaždenia žalobcu, valné zhromaždenie žalobcu takýto súhlas poskytnúť nemohlo. V tomto prípade však žalobcovi žiaden priamy nárok na náhradu škody nevzniká, keďže takýto priamy nárok by mohol mať len spoločník spoločnosti sám. V posudzovanom prípade je navyše evidentné, že sa v ňom prelínajú záujmy žalobcu a jeho spoločníka, voči ktorému smerovala exekúcia. Aj to je napokon dôvod, prečo žalobca zdôvodňuje podanú žalobu aj tým, že nemohol nakladať s obchodným podielom v žalobcovi. Po doručení exekučného príkazu naďalej v žalobcovi pôsobila rovnaká osoba konateľa, ktorá konala aj pred doručení exekučného príkazu. V uvedenom prípade teda konateľ mohol naďalej konať v mene spoločnosti, vstupovať do záväzkov a projektov a dosahovať zisk pre žalobcu.

37. Napriek tomu, že zo strany žalobcu došlo už pri samotnom počiatku k nesprávnemu právnemu posúdeniu následkov doručenia exekučného príkazu na obchodný podiel, v dôsledku čoho ani nemohlo dôjsť k vzniku škody na strane žalobcu, súd nad rámec potrebného uvádza, že neboli ani naplnené ďalšie základné predpoklady pre uplatnenia nároku na náhradu škody.

38. Pre účinné uplatnenie nároku na náhradu škody sa vyžaduje naplnenie troch základných predpokladov zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym alebo nezákonným úradným postupom a škodou. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že rozhodnutia súdneho exekútora alebo následne súdov boli zrušené pre ich nezákonnosť. Len samotná skutočnosť, že súdny exekútor v súvislosti s exekúciou na obchodný podiel žalobcu pochybil, nezakladá sama o sebe nárok žalobcu na náhradu škody. Samotné pochybenie

súdneho exekútor predstavuje len jednu zložku predpokladov zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť naplnené pre uplatnenie nároku na náhradu škody.

39. Pre vznik nároku na náhradu škody je tiež potrebné, aby došlo k vzniku samotnej škody, ktorá by musela byť žalobcovi spôsobená, čo vzhľadom na nesprávne právne posúdenie účinkov doručenia exekučného príkazu žalobcovi nenastalo. Žalobca navyše súdu nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by jasne a jednoznačne preukázali vznik škody, v dôsledku čoho by súd mohol ustáliť jej skutočnú výšku. Z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že medzi žalobcom a tretími osobami existovali určité obchodné vzťahy, v dôsledku ktorých by mohol žalobca teoreticky dosiahnuť zisk. Túto jeho výšku však žiadnym spôsobom nepreukázal a ani nedoložil, na základe čoho a ako jeho dosiahnutie vypočítal. Navyše z podaní žalobcu je zrejmé, že tento si uplatňoval nárok na náhradu škody vo výške dvojnásobku sadzby Národnej banky Slovenska vo výške 8% z hodnoty aktív žalobcu (napríklad na č.l.8, 112, 113, 114, 254, 255), čo však vôbec nemožno bez ďalšieho stotožňovať so skutočnou škodou alebo ušlým ziskom, a to ani potenciálnym.

40. Na základe vykonaného dokazovania súd nemal za preukázané, že žalobcovi vznikla škoda a aká mala byť jej výška. Žalobca síce predložil viaceré dôkazy, z obsahu ktorých odvodzoval svoje nároky, avšak tieto neboli dostatočne preukázané a zdôvodnené. Rovnako tak žalobca nepreukázal ani opodstatnenosť a výšku nemajetkovej ujmy, ktorú požadoval. Skutočnosti, ktoré uvádzal, boli len všeobecného charakteru v rovine všeobecných tvrdení, ktoré žiadnym spôsobom nepreukazovali a neodôvodňovali výšku uplatneného nároku, ktorý bol navyše uplatnený v rozpore s § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.

41. Záverom súd uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal príčinnú súvislosť medzi ním tvrdenou škodou a konaním súdneho exekútor a dotknutých súdov. Preukázanie tejto príčinnej súvislosti v konaní chýba, v dôsledku čoho nie je naplnený tretí predpoklad umožňujúci priznať nárok na náhradu škody.

42. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu je nedôvodný, a preto žalobu zamietol. Žalobca pochybil už v samom úvode pri právnom posúdení účinkov doručenia exekučného príkazu spoločnosti, kedy sa nesprávne domnieval, že nastal proces zrušenia spoločnosti brániaci jej vykonávať podnikateľskú činnosť a nakladať s jej obchodným podielom. Uvedené nesprávne právne posúdenie účinkov viedlo k tomu, že žalobca takúto činnosť, podľa svojich tvrdení, prestal vykonávať. To ale nie je žiadnym dôvodom pre vyvodenie zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorú si spôsobil sám žalobca nesprávnym aplikovaním príslušnej právnej úpravy.

43. Súd zamietol návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania navrhnuté žalobcom na poslednom pojednávaní dňa 22.09.2023, nakoľko ich považoval za nadbytočné. Zároveň v prípade znaleckého posudku Ing. Žáka, rovnako tak aj pri jeho výsluchu, súd uplatnil sudcovskú koncentráciu konania, nakoľko podľa tvrdení žalobcu išlo o znalecký posudok vyhotovený v roku 2006, konanie začalo v roku 2008 a do dňa posledného záverečného pojednávania v roku 2023 žalobca takýto podľa neho mimoriadne dôležitý dôkaz nenavrhol, ani ho sám nepredložil, hoci ho mal k dispozícii. Na tom nemení nič ani to, že znalecký posudok bol v skutočnosti vyhotovený v roku 2009. Súd nevykonával výsluch svedka pána O. J. K., keďže posúdenie účinkov doručenia exekučného príkazu predstavuje právnu otázku a k uvedenej otázke výsluch svedka súd nepovažoval za dôvodný. V prípade jeho výsluchu k otázke poškodenia dobrého mena a nemajetkovej ujmy spoločnosti súd vychádzal z názoru, že jeho výsluch by bol potrebný len v prípade, ak by bolo preukázané, že spoločnosť nemohla vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, čo súd vzhľadom na dosiahnutý stav dokazovania považoval za nadbytočné. Súd nevykonával výsluch svedka H. I. S., nakoľko ho považoval za nadbytočný z dôvodu, že je rovnako potrebné riešiť právnu otázku, či spoločnosť mohla alebo nemohla vykonávať svoju podnikateľskú činnosť a teda či sa na žalobcu hľadí tak, že sa ruší v dôsledku doručenia exekučného príkazu alebo nie. Súd nepripojil spisy navrhnuté žalobcom pod sp. zn. 7C/66/2011, 8C/203/2009, 20C/64/2006, 25C/70/2008, 14C/114/2007 a 32Exre/16/2005, nakoľko ich pripojenie súd považoval za nadbytočné.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko však sa žalovaný výslovným vyhlásením vzdal nároku na náhradu trov konania, súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).